

**Uwagi do projektu rozporządzenia
w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie
(projekt z dnia 7 lipca 2014 r.)**

1. Według przepisów ustawy o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych, **rozporządzenie powinno określać zasady zwalniania z egzaminu na uprawnienia budowlane** w stosunku do absolwentów studiów wyższych posiadających umowę z samorządem zawodowym – por. art. 1 pkt 2 lit. c) ustawy dotycząca pkt 4b) zgodnie z którym:

- *„Z egzaminu zwalnia się absolwenta studiów wyższych prowadzonych na podstawie umowy, o której mowa w art. 168b ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.), zawartej między uczelnią a właściwym organem samorządu zawodowego w zakresie odpowiadającym programowi kształcenia opracowanemu z udziałem organu samorządu zawodowego oraz zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 16.”*

Niestety **dyspozycja tego przepisu nie została zrealizowana**, ponieważ przepisy projektu rozporządzenia nie określają wskazanych zasad. Wobec powyższego powstaje pytanie, w jakim trybie możliwe jest zwolnienie z egzaminu, którego konsekwencją będzie wydanie decyzji administracyjnej dopuszczającej do wykonywania zawodu.

Zdaniem Izby, w celu wypełnienia dyspozycji zacytowanego przepisu ustawy, w rozporządzeniu należy dodać regulację w następującym brzmieniu:

w § 5 ust. 1 pkt 2 po słowach „ust. 1” dodaje się następującą treść:

„lub zaświadczenie z uczelni o ukończeniu studiów wyższych prowadzonych na podstawie umowy z samorządem zawodowym ze wskazaniem daty jej zawarcia, potwierdzające zrealizowanie programu kształcenia opracowanego z udziałem samorządu zawodowego, stanowiącego załącznik do umowy.”

w § 5 po ust. 2 dodaje się ust.2a (należałoby zmienić numerację i nadać temu ust. nr 3 pamiętając o zmianie dalszej numeracji ustępów) w brzmieniu:

„2a) Komisja kwalifikacyjna na podstawie zaświadczenia uczelni, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, wydaje decyzję o nadaniu uprawnień budowlanych lub decyzję o dopuszczeniu do egzaminu w zakresie nieobjętym programem kształcenia.”

Konieczność uwzględnienia w rozporządzeniu wskazanej regulacji uzasadniona jest faktem, że jak stanowi przepis art. 12 ust. 4b ustawy, **„Z egzaminu zwalnia się (...) w zakresie odpowiadającym programowi kształcenia”**. Zatem, w zakresie nieobjętym tym programem np. w zakresie praktyki zawodowej, która najczęściej nie będzie w pełni objęta programem studiów, należy przeprowadzić egzamin, zgodnie z zasadami wynikającymi z rozporządzenia wydanego na podstawie art. 16 ustawy – Prawo budowlane. Wówczas celowym wydaje się np. przeprowadzenie wyłącznie części ustnej egzaminu, mającej na celu sprawdzenie umiejętności praktycznego zastosowania wiedzy technicznej.

2. **W § 3 ust. 1 rozporządzenia proponuje się, aby praktykę zawodową nadzorowała osoba „posiadająca odpowiednie uprawnienia budowlane”.** Powyższe sformułowanie jest bardzo nieprecyzyjne, co może powodować wątpliwości interpretacyjne. Natomiast sprawa jest bardzo istotna, ponieważ właściwość uprawnień budowlanych osoby nadzorującej przesądza o zaliczeniu praktyki zawodowej.

W związku z powyższym Izba proponuje dodanie następującej treści przepisu w tym zakresie:

„Osoba kierująca praktyką projektową powinna posiadać uprawnienia budowlane bez ograniczeń we właściwej specjalności, natomiast osoba kierująca praktyką wykonawczą powinna posiadać uprawnienia budowlane co najmniej w ograniczonym zakresie.

Za uprawnienia we właściwej specjalności uważa się uprawnienia odpowiednie do zakresu wykonywanych robót budowlanych lub projektów objętych praktyką zawodową.”

3. **W § 3 ust. 1 projektu rozporządzenia stwierdza się, że: „Praktyka zawodowa, o której mowa w art. 14 ust. 4 ustawy, odbywana jest po uzyskaniu dyplomu ukończenia wyższej uczelni lub po uzyskaniu tytułu zawodowego technika lub mistrza albo dyplomu potwierdzającego kwalifikacje zawodowe w zawodzie nauczonym na poziomie technika (...).”** Zaproponowane rozwiązanie **jest sprzeczne z przepisami ustawy dopuszczającej możliwość zaliczania praktyki studenckiej** – art. 14 ust. 4a ustawy.

Przy pozostawieniu przedmiotowej regulacji w akcie wykonawczym będziemy mieli sytuację, że **rozporządzenie określa wyższe wymagania niż wynikają one z przepisów ustawy, co jest niedopuszczalne.**

4. **Negatywnie należy odnieść się do wyeliminowania z zapisów rozporządzenia przepisu przewidującego możliwość żądania przez Izbę od organu administracji architektoniczno-budowlanej lub nadzoru budowlanego albo od autora projektu lub inwestora przedstawienia prac projektowych wykonanych w ramach praktyki zawodowej lub potwierdzenia zakresu robót budowlanych,** w których uczestniczyła osoba ubiegająca się o uprawnienia budowlane – dotychczasowy § 7 ust. 5 rozporządzenia z 28 kwietnia 2006 r.

Wskazana regulacja pozwalała Izbie na ewentualne zweryfikowanie, w ramach postępowania wyjaśniającego, udokumentowanej praktyki zawodowej. Izba korzystała z tego uprawnienia w wyjątkowych przypadkach powstających wątpliwości co do faktu odbycia praktyki zawodowej. Dlatego też, w opinii Izby, przepis ten należałoby pozostawić w dotychczasowym brzmieniu.

5. **Zdecydowanie negatywnie należy ocenić fakt likwidacji książki praktyki zawodowej, którą ma zastąpić wyłącznie oświadczenie osoby nadzorującej praktykę.**

Na podkreślenie zasługuje fakt, że dotychczasowy wymóg prowadzenia książki praktyki zawodowej zapewniał rzetelniejsze odbywanie praktyki zawodowej, niż funkcjonowało to przed wejściem w życie tego obowiązku, kiedy obowiązywało wyłącznie zaświadczenie, dlatego też nie należy z tego wymogu rezygnować.

Jednocześnie podkreślić należy, że nie można porównywać obecnie proponowanego „oświadczenia” podpisywanego wyłącznie przez osobę nadzorującą praktykę z istniejącym wcześniej „zaświadczeniem”, które oprócz podpisu osoby nadzorującej praktykę zawodową, zawierało także potwierdzenie kierownika jednostki, w której odbywano praktykę, a przed 1 stycznia 1994 r. wymagano nawet podpisu kierownika kadr.

Dodatkowo negatywnie należy ocenić treść projektu samego oświadczenia składanego przez osobę nadzorującą praktykę zawodową oraz jego załącznika w zakresie:

- w jakim zobowiązuje się osobę nadzorującą praktykę do określenia o jakie uprawnienia (ich zakres i specjalność) będzie ubiegała się osoba odbywająca praktykę zawodową
- w jakim wymaga się podania „*funkcji technicznej*” osoby odbywającej praktykę zawodową, mimo, iż osoba ta do czasu uzyskania uprawnień nie może pełnić takich funkcji, natomiast w odniesieniu do osoby nadzorującej praktykę zawodową wymaga się podania jedynie „*funkcji*” – chociaż to ta właśnie osoba pełni samodzielne funkcje i fakt ten warunkuje zaliczenie praktyki zawodowej (załącznik 1 – zbiorcze zestawienie odbywanej praktyki zawodowej – kolumna 5 i 6)
- wymogu wpisania w odniesieniu do osoby nadzorującej praktykę zawodową **tylko danych dotyczących praktyki na budowie** – brak odniesienia do praktyki projektowej (załącznik 1 – zbiorcze zestawienie odbywanej praktyki zawodowej – kolumna 6).

Poza tym, zgodne jest także z zasadami techniki prawodawczej, w przepisach rozporządzenia należy używać jednolitej terminologii na określenie tych samych rzeczy, co. Zatem, w treści załącznika do oświadczenia zamiast pojęcia „*funkcja techniczna odbywającego praktykę*” należy posługiwać się pojęciem „*charakteru wykonywanych czynności*”, o którym mowa m.in. w § 4 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia.

6. W § 5 ust. 4 projektu rozporządzenia dodano regulację, zgodnie z którą: „*Na wniosek komisji kandydat może przedstawić prace projektowe, wykonane w ramach praktyki zawodowej*”.

Wskazana regulacja jest bardzo pożyteczna, lecz użyta we wskazanym przepisie forma „*może*” w stosunku do zachowania kandydata będzie uprawniała go do odmowy udostępnienia takich projektów, bez jakichkolwiek konsekwencji prawnych.

Wobec powyższego, Izba proponuje zachowanie tej regulacji przy nieznaczonej zmianie redakcyjnej w następujący sposób:

„Na wniosek komisji, kandydat zobowiązany jest przedstawić prace projektowe, wykonane w ramach praktyki zawodowej”.

7. W rozdziale 2 dotyczącym praktyki zawodowej **brak przepisów doprecyzowujących, jak odróżnić praktykę odbywaną pod „*patronatem osoby z uprawnieniami budowlanymi*” z art. 1 pkt 4 lit. c) w zakresie dotyczącym dodanego ust. 4b ustawy, od praktyki odbywanej „*pod kierunkiem osoby z uprawnieniami budowlanymi*” z art. 14 ust. 4 ustawy.**

Zwracam uwagę, że podczas ostatniego posiedzenia Komisji Nadzwyczajnej do spraw związanych z ograniczeniem biurokracji **Izba uzyskała oficjalne zapewnienie Pana**

Przewodniczącego Adama Szejnfelda oraz Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Pana Stanisława Chmielewskiego **o doprecyzowaniu tego zagadnienia w przepisach rozporządzenia. Niestety takiego uregulowania brak w przepisach omawianego projektu.**

Zachodzi więc potrzeba określenia, na jakich zasadach można odbywać i dokumentować praktykę odbywaną pod kierunkiem patrona tak, aby nie było wątpliwości w jakim przypadku należy spełnić konkretne wymagania formalne. Przy obecnej treści przepisu ustawy o ułatwieniu dostępu do wykonywania niektórych zawodów regulowanych jest to niejasne i może powodować wątpliwości interpretacyjne oraz różne stosowanie w praktyce.

8. W przepisach projektu rozporządzenia brak dotychczasowych regulacji określających uprawnienia Izby do wydania decyzji o odmowie nadania uprawnień budowlanych bez przeprowadzenia egzaminu.

W opinii Izby, unormowania te powinny być ponownie zawarte w przepisach rozporządzenia, ponieważ stanowią one jasny sygnał dla kandydatów, co w sytuacji, gdy nie spełnią oni wymagań w zakresie wykształcenia lub praktyki zawodowej.

Dodatkowo niezbędna jest dla Izby delegacja w zakresie wydania decyzji administracyjnej w konkretnym przypadku. W opisanej sytuacji takiej delegacji brak. Natomiast zgodnie z zasadą legalizmu, organy władzy mogą działać jedynie na podstawie i w ramach norm prawnych.

Inną negatywną konsekwencją luki w zakresie wskazanych unormowań prawnych **będzie brak możliwości złożenia odwołania przez stronę**, która nie spełnia wymagań we wskazanym zakresie. Stosując bowiem przepisy k.p.a., w tym art. 64 § 2, Izba będzie zobowiązana pozostawić wniosek bez rozpoznania.

Sytuację powyższą należy ocenić bardzo negatywnie i ze szkodą dla kandydatów ubiegających o uprawnienia budowlane, ponieważ doprowadzi ona do wykluczenia dwuinstancyjności postępowania kwalifikacyjnego, mającego na celu ponowną weryfikację wniosku przez niezależny organ.

9. Podobnie negatywnie należy ocenić stosowanie przepisów k.p.a. w odniesieniu do uzupełniania braków w dokumentach, gdzie zgodnie z art. 64 § 2 tej ustawy, organ zobowiązany jest wezwać wnoszącego podanie do usunięcia braków w terminie 7 dni.

Termin 7 dni na uzupełnienie dokumentów niejednokrotnie może okazać się niemożliwy do spełnienia przez wnioskodawcę. Dlatego też, **w obronie kandydatów, Izba wnosi o przywrócenie możliwości wyznaczania przez Izbę dłuższych terminów, tak jak funkcjonuje to obecnie.**

Z doświadczeń Izby wynika, że nawet 30-dniowy termin na uzupełnienie braków okazuje się często zbyt krótki, co uniemożliwia ubieganie się o nadanie uprawnień w konkretnej sesji egzaminacyjnej, w której składane są dokumenty.

10. Ze zdumieniem stwierdzamy daleko idącą chęć ingerencji Ministerstwa w prace Izby w zakresie przeprowadzania egzaminów, co po 12 latach właściwego działania samorządów należy ocenić negatywnie.

Z przykrością stwierdzamy, że zaproponowane rozwiązania zostały wprowadzone bez analizy stosowanej dotychczas procedury oraz specyfiki zadań z zakresu nadawania uprawnień, ilości wniosków w jednej sesji itp.

Za przykład można podać propozycję przepisu § 5 ust. 5 projektu rozporządzenia, w którym jednoznacznie określa się, że weryfikacji posiadanego wykształcenia oraz praktyki zawodowej izba dokonuje w terminie 30 dni od dnia wpływu wniosku. Realizacja tej normy w wyznaczonym ogólnie terminie, w wielu Izbach, ze względu na dużą liczbę wniosków, może okazać się niemożliwa. Egzaminy przeprowadzane są dwa razy w roku, natomiast w czasie jednej sesji do Izby wpływa ok. 2,5 tys. wniosków, w większych Izbach, liczba wniosków w jednej sesji wynosi nawet ponad 300.

11. Podobnie negatywnie oceniamy przepis § 6-14 projektu rozporządzenia. Wskazane przepisy zawierają zbyt szczegółową, nieznaną dotychczas regulację określającą zasady egzaminowania, niemal analogiczne do tych, jakie obowiązują przy egzaminie maturalnym.

Powyższe sformalizowane unormowanie sprzeczne jest z podstawową zasadą zawartą w art. 16 Prawa budowlanego, zgodnie z którą rozporządzenie ma określać sposób przeprowadzania egzaminu „*mając na względzie zapewnienie przejrzystego i sprawnego przeprowadzania czynności związanych z nadawaniem uprawnień budowlanych*”. **Wskazana regulacja z pewnością tego warunku nie spełnia, jest ona bardzo sformalizowana, skomplikowana i niesprawiedliwa w porównaniu do obowiązujących zasad.**

Na uwagę zasługuje też fakt, że przez 12 lat funkcjonowania samorządu zawodowego, izby wypracowały własne zasady i regulaminy postępowania w zakresie organizacji i przeprowadzania egzaminów na uprawnienia budowlane. Zaproponowane zmiany nie tylko burzą stworzony system, ale niepotrzebnie znacznie go komplikują. Dlatego też **apelujemy o utrzymanie na dotychczasowych zasadach kompetencji samorządów zawodowych związanych z organizacją egzaminów.** Należy podkreślić, że stosowane dotychczas procedury nie były kwestionowane.

Nieuzasadniony jest także np. wymóg określony w § 6 ust. 4 rozporządzenia, aby egzamin testowy obejmował cztery propozycje odpowiedzi. Dotychczas w Izbie były stosowane trzy odpowiedzi. Baza tak opracowanych pytań w Polskiej Izbie Inżynierów Budownictwa zawiera ok. 5 tys. pytań i ich **dostosowanie do ww. wymogów na najbliższą sesję jest zadaniem nierealnym oraz merytorycznie nieuzasadnionym i niecelowym.**

Należy też podkreślić, że w § 16 ust. 1 projektu rozporządzenia określono, iż egzamin pisemny obejmuje 90 pytań egzaminacyjnych, z czego 68 prawidłowo udzielonych odpowiedzi upoważnia zdającego do przystąpienia do części ustnej egzaminu.

W porównaniu do dotychczasowych uregulowań wewnętrznych Izby, **zaproponowana regulacja jest dodatkowo zbyt rygorystyczna,** ponieważ przewiduje jednakową liczbę pytań dla wszystkich egzaminowanych bez względu na zakres uprawnień. Tymczasem dotychczas Izba dokonywała w tym zakresie rozróżnienia przy zastosowaniu zasady, że osoba ubiegająca się o szerszy zakres uprawnień budowlanych miała większą liczbę pytań niż osoby, które ubiegały się o węższy zakres. Liczba pytań wahała się od 30-90 pytań na egzaminie pisemnym. Przedmiotowa zasada dotyczy także egzaminu ustnego, podczas którego zadawano w zależności od zakresu uprawnień od 5-10 pytań.

Wobec powyższego Izba wnosi o rezygnację z przepisów § 6-14 projektu rozporządzenia, które regulują kwestie ustalone już przez samorząd zawodowy i

które należycie funkcjonują, w związku z tym nie należy ich zmieniać. Tym bardziej, że będzie zbyt mało czasu na zorganizowane egzaminu według nowych zasad na najbliższą sesję, kiedy będą już obowiązywały prawdopodobnie nowe przepisy (egzamin jest w listopadzie br.). Natomiast niezastosowanie nowych zasad może być podstawą odwołań.

W przypadku pozostawienia omawianej regulacji, wbrew opinii Izby, niezbędne jest zapewnienie czasu na przygotowanie się samorządów zawodowych do nowych regulacji, np. poprzez późniejsze wejście w życie tego przepisu.

12. W przepisach projektu rozporządzenia brak wskazania, kto będzie upoważniony do sporządzania projektu zagospodarowania działki lub terenu.

Wskazany element uprawnień jest bardzo istotny dla osób wykonujących samodzielne funkcje techniczne w budownictwie. Dlatego istotne jest literalne wpisanie tego upoważnienia do zakresu konkretnych uprawnień.

W opinii Izby należy powrócić do dotychczasowego przepisu § 15 rozporządzenia z 28 kwietnia 2006 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie, zgodnie z którym: „*Uprawnienia do projektowania w odpowiedniej specjalności uprawniają do sporządzania projektu zagospodarowania działki lub terenu, w zakresie danej specjalności.*”

13. W uprawnieniach budowlanych w specjalności architektonicznej w ograniczonym zakresie należy wykreślić zapis dotyczący zwrotu: „na terenie zabudowy zagrodowej”, tak jak przewidywała to pierwotna wersja projektu dołączona do druku sejmowego 1576 (§ 18 ust. 2).

Wskazane ograniczenie należy wyeliminować doprowadzając do symetrii między uprawnieniami w specjalności architektonicznej i konstrukcyjno-budowlanej, które będą zawierały ograniczenie do 1000 m³.

Istniejący sposób ograniczenia opisanych uprawnień jest krzywdzący dla architektów oraz inżynierów budownictwa i nie znajduje żadnego uzasadnienia, z uwagi na fakt, iż projekt stanowiący podstawę realizacji inwestycji na terenach wiejskich może być też zrealizowany na terenie miasta. **Warunki techniczne nie różnicują bowiem projektów pod względem terenów, na których mają być one realizowane.**

Uprawnienia w ograniczonym zakresie do projektowania w specjalności architektonicznej uzyskują m.in. absolwenci studiów magisterskich na kierunku Budownictwo. Analogicznego ograniczenia nie znajdujemy jednak dla absolwentów wydziałów Architektura i Urbanistyka, którzy mogą uzyskać uprawnienia do sporządzania projektów w zakresie rozwiązań konstrukcyjnych w ograniczonym zakresie. Jedynym ograniczeniem w takim przypadku jest ograniczenie kubaturowe do 1000 m³. Zatem projekty sporządzone przez architektów w zakresie konstrukcji mogą być realizowane na dowolnym terenie.

Powyższe różnicowanie zakresu ograniczeń uprawnień nie znajduje uzasadnienia także w programach kształcenia, albowiem na kierunku Architektura i Urbanistyka studenci nie uzyskują pełniejszego przygotowania w zakresie konstrukcji, niż studenci na kierunku Budownictwo w zakresie architektury.

Nie znajdujemy więc racjonalnego uzasadnienia dla dalszego utrzymywania wskazanego różnicowania zakresu wprowadzanych ograniczeń.

Wobec powyższego, w imieniu absolwentów studiów technicznych oraz całego środowiska inżynierów budownictwa zwracamy się z prośbą o zwrócenie uwagi na przedstawione zagadnienie i podjęcie odpowiednich działań, mających na celu wyeliminowanie tej nieuzasadnionej nierówności zawodowej.

Na podkreślenie zasługuje także fakt, że dokonanie zasygnalizowanych zmian wpisuje się w aktualne prace Rządu nad ułatwieniem dostępu do wykonywania zawodów regulowanych, ułatwi bowiem dostęp do tego rodzaju usług poprzez upoważnienie szerszej grupy zawodowej do wykonywania tych funkcji. Natomiast utrzymywanie omawianego zapisu, pomimo dotychczasowych wniosków o jego wykreślenie, co nastąpiło w projekcie dołączonym do druku sejmowego 1576, stanowi działanie wbrew założeniom Rządu zmierzającym do ułatwienia dostępu do zawodu poprzez dopuszczenie większej grupy osób do wykonywania zawodu.

14. **Zbyt lakonicznie określone zostały zakresy uprawnień wydawanych mistrzom budowlanym „do wykonywania czynności wyłącznie w zakresie objętym danym rzemiosłem”.** Przy takim określeniu zakresu uprawnień osób posiadających tytuł zawodowy mistrza, osoby te będą miały szerszy ich zakres niż inżynierowie i technicy budowlani, co nie powinno mieć miejsca (§ 22 rozporządzenia).

Jako przykład można podać, że mistrz w zakresie *instalacji i sieci gazowych*, zgodnie z § 22 mógłby kierować robotami budowlanymi w zakresie *instalacji i sieci gazowych* bez jakichkolwiek ograniczeń kubaturowych, w tym także w zakresie sieci. Takich uprawnień nie mógłby uzyskać technik, a nawet inżynier, dla których przewidziano możliwość kierowania robotami wyłącznie w zakresie instalacji przy ograniczeniu kubatury obiektu do 1.000 m³.

15. **W § 20 ust. 1 zastrzeżono, iż: „Uzyskanie uprawnień budowlanych bez ograniczeń w odpowiedniej specjalności obejmuje uzyskanie specjalizacji techniczno-budowlanych właściwych dla tej specjalności, zgodnie załącznikiem nr 3 do rozporządzenia, z zastrzeżeniem ust. 2.”**

W świetle wskazanego przepisu, w związku z wyeliminowaniem dotychczasowego rozdziału przepisów rozporządzenia z 2006 r. stanowiącego o specjalizacji techniczno-budowlanej, należy dojść do wniosku, że **specjalizacje tak naprawdę przestają istnieć.** Oznacza to, że fakt posiadania uprawnień bez ograniczeń, z wyjątkiem uprawnień w specjalności kolejowej, stanowi o posiadaniu specjalizacji i nie ma odrębnej procedury jej uzyskiwania.

Wobec powyższego **zachodzi pytanie o sens wyodrębniania specjalizacji w przepisach nowego rozporządzenia.** W świetle obowiązujących przepisów w tym zakresie, nowe regulacje z pewnością będą niewłaściwie interpretowane. **Zachodzi też pytanie o sytuację osób, które mają już uprawnienia bez ograniczeń i są w trakcie odbywania praktyki celem uzyskania specjalizacji techniczno-budowlanej.**

Przepis § 21 ust. 1 projektu rozporządzenia reguluje jedynie sytuację osób, które wszczęły już postępowanie w tym zakresie. Natomiast nie dotyczy osób, które są w trakcie odbywania praktyki zawodowej, czego nie uznaje się za wszczęcie postępowania w sprawie nadania specjalizacji.

Dodatkowo, zacytowany przepis wskazuje, że specjalizacja wyodrębniona jest tylko w niektórych specjalnościach wskazanych w załączniku nr 3 do rozporządzenia. Tymczasem we wskazanym załączniku wypisane zostały także te specjalności (choć nie wszystkie, więc nie wiadomo według jakiego kryterium, brak np. specjalności architektonicznej), w których nie wyodrębniono specjalności, dotyczy to np. w specjalności inżynierskiej: drogowej, wyburzeniowej, a także w specjalności instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń telekomunikacyjnych.

Zastosowana zasada jest niewłaściwa i będzie powodowała wątpliwości, dlatego też z załącznika nr 3 należy wyeliminować specjalności, w których nie przewiduje się wyodrębnienia specjalizacji.

Jednocześnie należy podkreślić, że „zaskakiwanie” obywateli tak diametralnie różnymi regulacjami, w państwie prawa, należy ocenić zdecydowanie negatywnie.

16. W projekcie rozporządzenia **zdecydowanie krytycznie należy ocenić brak dotychczasowego przepisu przejściowego zezwalającego na uznawanie wykształcenia uzyskanego przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, którego kierunek lub zawód techniczny był określany w sposób odbiegający od przyjętego w rozporządzeniu.**

Brak wskazanej regulacji uniemożliwi wielu osobom, przede wszystkim z dyplomem technika, uzyskanie uprawnień w nowym porządku prawnym. Natomiast w związku z nagłośnioną sprawą ułatwienia dostępu do zawodu, wiele osób jest zainteresowanych uzyskaniem uprawnień budowlanych według nowych przepisów. Przy braku opisanej regulacji w większości przypadków okaże się to niemożliwe, w konsekwencji ułatwienie dostępu okaże się iluzoryczne.

17. **W załączniku nr 1 nie podano szczegółowo zawodów dla poszczególnych specjalności, co należy zgodnie z delegacją ustawową uczynić.** Należy doprecyzować przede wszystkim tytuły mistrzów właściwe do uzyskania uprawnień budowlanych – nie zostało to zdefiniowane we wszystkich specjalnościach, co spowoduje pytania o właściwość wykształcenia wymaganego do uzyskania takich uprawnień. We wskazanym załączniku podano jedynie zawody związane ze specjalnością: konstrukcyjno-budowlaną, instalacyjną sanitarną i elektryczną. Brak zawodów dla innych specjalności.

18. **W załączniku nr 1 w zakresie specjalności konstrukcyjno-budowlanej należy dodać:**

- **dotychczasowy kierunek inżynierię środowiska (studia magisterskie)** – jako kierunek pokrewny do uzyskania uprawnień w ograniczonym zakresie
- **kierunek inżynieria i gospodarka wodna (studia magisterskie)** oraz **kierunek melioracje (studia magisterskie)** – jako kierunki pokrewne do uzyskania uprawnień w ograniczonym zakresie
- **kierunek budownictwo hydrotechniczne (studia zawodowe)** - jako kierunek odpowiedni do uzyskania uprawnień w ograniczonym zakresie

19. **W załączniku nr 1 - w zakresie specjalności hydrotechnicznej należy dodatkowo uwzględnić następujące wykształcenie:**

- **uprawnienia do projektowania i wykonawstwa bez ograniczeń - studia magisterskie** na kierunku budownictwo hydrotechniczne, melioracje,

budownictwo w specjalności budownictwo wodne lub inżynieria środowiska w specjalności inżynieria wodna (O),

- **uprawnienia do wykonawstwa bez ograniczeń** – studia zawodowe na kierunku budownictwo hydrotechniczne, melioracje, inżynieria środowiska w specjalności inżynieria wodna lub inżynieria środowiska w specjalności inżynieria sanitarna i wodna (O)
- **uprawnienia do wykonawstwa w ograniczonym zakresie** – technicy budownictwa wodnego (O) oraz technicy budownictwa, technicy budownictwa wodnomelioracyjnego.

mgr inż. Andrzej Roch Dobrucki
Prezes Krajowej Rady PIIB